

Nr 182

Av herr **Werner m. fl.**, om ökat anslag till vägunderhållet m. m.

I årets statsverksproposition föreslås under punkt 10 i sjätte huvudtiteln, att till *Vägunderhållet* för budgetåret 1957/58 anvisas ett reservationsanslag av 270 miljoner kronor. Under punkt 11 föreslås att till *Byggande av vägar och broar* anvisas ett reservationsanslag av 175 miljoner kronor. Uppkommande reservationer under detta anslag beräknas till 120 miljoner kronor, varför de disponibla medlen för ifrågavarande väginvesteringar skulle komma att uppgå till sammanlagt 295 miljoner kronor. Härtill kommer det under anslaget till *Vissa vägbyggnadsarbeten* äskade beloppet om 35 miljoner kronor för att bekosta väg- och gatuarbeten i arbetslöshetsbekämpande syfte.

De båda förstnämnda anslagen har av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen föreslagits uppförda med 365 respektive 450 miljoner kronor.

Genom den ökade trafiken på våra vägar har en stor grupp av grusvägar blivit så hårt belastade, att ökade insatser med åtföljande kostnader erfordras för att kunna hålla vägarna i ett i förhållande till trafikens krav godtagbart skick. Med den alltmer växande trafiken kan man befara, att förhållandena annars kommer att försvåras för varje år. En intensifiering av vägunderhållet är nödvändig. Arbete bör härvid nedläggas bl. a. på att få fram en varaktigare yta på grusvägbanor med stor trafik utan vidtagande av några egentliga förarbeten. Sådana ytbeläggningar kan visserligen komma att få en relativt kort livslängd, men åtgärderna kan i många fall vara motiverade med hänsyn till angelägenheten av att snabbt få fram bättre vägbanor. Vi finner det sålunda nödvändigt, att anslaget för vägunderhållet höjes väsentligt.

Med beklagande konstaterar vi, att det program för vägbyggnadsverksamheten, som låg till grund för 1954 års riksdagsbeslut rörande motorfordonsbeskattningens utformning, icke kunnat följas. Investeringsregleringen på vägväsendets område har onekligen skapat problem, som i olika avseenden ingiver bekymmer. Vi anser att vägbyggandet är en synnerligen angelägen fråga för hela vårt samhälle och att därför arbetskraft i största möjliga utsträckning bör disponeras för detta ändamål. Vi finner det icke erforderligt att här närmare motivera angelägenheten av ökade insatser på detta område utan får härutinnan hänvisa till de i skilda sammanhang — främst av statsutskottet vid behandlingen av förra årets statsverksproposition — gjorda uttalandena.

Att ökat vägbyggnad och vägunderhåll kommer till stånd är enligt vår uppfattning så viktigt, att en ny avvägning bör verkställas i fråga om de olika investeringarna inom landet, därest det icke är möjligt att på annat sätt skapa erforderliga arbetskraftsresurser för vidgad verksamhet på vägväsendets område.

I första hand i fråga om anslaget till vägunderhållet men även beträffande byggnadsanslagen skulle ett effektivt utnyttjande av tillgängliga resurser väsentligen underlättas, om de lokala vägmyndigheterna i samråd med de lokala arbetsmarknadsmyndigheterna kunde beredas ökade befogenheter att snabbt utnyttja den arbetskraft, som vid skilda tillfällen eventuellt friställes i olika områden.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

dels att riksdagen måtte till *Vägunderhållet* för budgetåret 1957/58 anvisa ett reservationsanslag av 365 000 000 kronor att avräknas mot automobilskattemedlen,

dels att riksdagen måtte anhålla om att Kungl. Maj:t låter ompröva riktlinjerna för arbetskraftens fördelning så att de för vägväsendet avsedda medlen i största möjliga utsträckning kan utnyttjas för sina ändamål utan onödig tidsutdräkt.

Stockholm den 24 januari 1957

Osc. Werner

Herbert Hermansson

Theodor Johansson

Alvar Andersson

Olof Pålsson
